

DOKTORAND: Anne Tiril Myhre Pedersen
GRAD: Philosophiae doctor
FAKULTET: Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet
INSTITUTT: Naturhistorisk museum
FAGOMRÅDE: Systematisk botanikk
VEILEDERE: Charlotte S. Bjorå, Reidar Elven, Anne K. Brysting, Michael D. Nowak
DISPUTASDATO: 15.12.2017

AVHANDLINGENS TITTEL: *Hybridization and associated taxonomic implications in Carex sections Vesicariae and Phacocystis.*

Det dannes (stadig) nye arter også i botanikkens verden! Pedersen har studert hvorledes dette kan skje gjennom såkalt hybridisering innenfor en av de største planteslektene som finnes; *Carex*, eller starrslekten.

Disse plantene er ikke så påaktet, men ikke mindre viktige for biomangfoldet. Pedersens studie er et bidrag til botanikernes arbeid med å holde oversikten i dette store mangfoldet. Starr-slekten *Carex* er en av de mest artsrike planteslektene vi har.

Starr er gressliknende planter som finnes nesten overalt på kloden, men særlig i våtmarkssoner og ved elver, bekker, innsjøer og strender. Her i nord fungerer de som viktige torvprodusenter, mat for ville planteetere og som stabilisatorer i terrenget som hindrer f.eks. erosjon. Til tross for at starrerne har en såpass viktig plass i nordiske økosystemer, blir de ofte oversett av så vel botanikere som ikke-botanikere. Hovedgrunnen til dette er nok at mange starr-arter er meget like hverandre og at karaktertrekkene som skiller dem er få eller vanskelige å oppdage. I tillegg mistenker man at hybridisering mellom arter kan bidra ytterligere til forvirring om hvilke planter som tilhører hvilken art. I enkelte tilfeller er det videre antatt at nye arter kan oppstå som følge av hybridisering mellom to ulike foreldre-arter.

Pedersen har studert hybridisering mellom arter i to såkalte seksjoner i starr-slekten, og sett på mulige hybrider og deres foreldre-arter, samt grupper av planter som kan ha oppstått som følge av hybridisering, men som muligens kan sies å utgjøre egne arter. Konklusjonen hennes er at hybridisering i disse seksjonene helt klart bidrar til å skape «nye» biologiske enheter, dvs. plantegrupper med særegent utseende som kan og bør skilles fra andre grupper, men også kan fungere som en krysningsbarriere som bidrar til å holde allerede etablerte arter atskilt fra hverandre. I begge tilfeller vil hybridiseringen ha innvirkning på den taksonomiske behandlingen av plantene, det vil si måten vi botanikere velger å systematisere de ulike starr-formene på. Dette er viktig både for kartlegging av biodiversiteten i et område og oppdatering av floristiske verker.